

Verhaaltjes voor het
veranderen gaan

Verhaaltjes voor het veranderen gaan

Mirjam Meijs

*Voor Arjan en Puck
die magie in mijn leven hebben gebracht*

*En voor Arno
die me ruimte en vertrouwen gaf*

Schrijver: Mirjam Meijs
Foto achterzijde: René van der Meer
ISBN: 9789461938824
© Mirjam Meijs 2013

Inhoud

De paperclip	5
Pad en Haas op reis.....	7
De boerderij	9
Alex en het Gras van de Buren	14
Alex en de Bergen van het Leren.....	17
Alex en de Spiegel van de Waarheid.....	20
Van Atlantis naar Baldour	23
De bosbrand	25
De mismatch	28
De modderpoel	30
De progressierups	32
De cycloop van Wezenrijk.....	34
De uitdrogende bron der kennis	37
Aan de oever	39
De mierenslak.....	42
De koning van Quinoa.....	45
Domme Hans.....	48
Het circus voorbij.....	53
Odysseus en het ondernemerschap.....	56
Er was eens een Pieter.....	58
Sofie en Uil	61
Sneeuwwitje en de zeven manieren	64
De oase	67
Over pannenkoeken en biggetjes.....	69
Schaduw-Jan.....	72
De dierentuinpelikaan	74
Veranderen	77

De paperclip

De paperclip was de allertrotste bewoner van het pennenbakje. En daar had hij alle reden toe. Precies op de juiste plaatsen hield hij zijn ruggengraat recht en hij was buigzaam waar het moest. Hij zag er goed uit en bleef glimmen, hoe vaak hij ook werd gebruikt. En hij werd vaak gebruikt! Hij was er dan ook van overtuigd dat hij het nuttigste ding op het hele bureau was.

De paperclip was niet altijd aardig. Toen alle pennenbakbewoners werden uitgenodigd voor het huwelijk van nietmachine en ontnieter, lachte hij ze uit. 'Jullie hebben elkaar nodig om een beetje functioneel te zijn' schamperde hij. 'Neem een voorbeeld aan mij: ik heb een verbindende functie. Maar ik kan ook zo weer loslaten als dat nodig is. Jullie doen samen hetzelfde als ik in mijn eentje. En dan richten jullie nog schade aan ook. Ik houd vast en laat los zonder ook maar een gaatje te maken.'

Zoals gezegd: de paperclip was niet altijd aardig. Maar gelijk had hij wel. Zijn flexibiliteit maakte hem tot een geliefd gebruiksvoorwerp onder de kantoorbewoners. En daardoor had hij aanzien in het pennenbakje. Hij had er zelfs een paar goede kennissen. De oude vulpen bijvoorbeeld. Dat was niet bepaald een bijdetijdse man, maar hij was nog van het oude bloed, van adel. En hij kon prachtig verhalen vertellen over de tijd dat alles nog met de hand geschreven werd. Hij stamde nog uit de tijd van voor de typemachine. Die had hij zien komen en gaan. De vulpen had altijd al gedacht dat de typemachine geen blijvertje was. Teveel herrie en te weinig inhoud, dat was het probleem. De laatste tijd was de verhalenstroom van de vulpen echter opgedroogd. Dat was jammer. De paperclip miste de discussies in de late avond. En

hij had graag van de vulpen willen horen hoe hij aankeek tegen de nieuwste ontwikkelingen op ict-gebied. Maar helaas, dat zat er niet meer in. Op een dag werd de stille vulpen door een kantoorbewoner meegenomen en kwam hij niet meer terug.

Langzaamaan werd het leger in het pennenbakje: stuk voor stuk verdwenen de bewoners. Eerst vond de paperclip dat nog wel prettig, het gaf wat ruimte. Maar ook zijn vrienden verdwenen en dat was niet prettig. Nu moest de paperclip, die zichzelf graag hoorde praten, wel met de bewoners van minder allooi converseren. Zo vernam hij van de schreeuwerige markeerstiften dat ze volgende dag zouden vertrekken. 'We gaan naar een school toe, om te tekenen en te kleuren. We beginnen zogezegd een tweede loopbaan. Want hier is het voorbij. Dat zie je aan alles.' De paperclip was niet onder de indruk. Er was nog genoeg te doen op kantoor. Dat wist hij zeker. En hij was tenslotte de flexibiliteit zelve. Dan had je altijd een functie. Bovendien: een school...hij moest er niet aan denken! Voor je het wist, werd je verbogen en in een slinger gehaakt...dat was toch het begin van het einde!

Op een dag werd het pennenbakje, waar nauwelijks meer iemand woonde, leeggeschud. 'Wat ga je doen? Waar ga je heen?' vroeg de paperclip zijn oude thuishaven. 'Ik word gerecycled' sprak de pennenbak trots. 'Ik heb van horen zeggen dat ik terugkom als de case van een tablet. Of anders wel als mobiel toetsenbord. Ik begin een tweede leven. Hier ben ik klaar.' Stil bleef de paperclip achter, te midden van de kruimels en frutseltjes die zich in de loop der jaren verzameld hadden in de pennenbak. Hij hoopte dat zijn geglim er niet door was aangetast. En dat de kantoorbewoners zouden zien dat hij geen afval was, maar het nuttigste ding op het hele bureau.